

Határtalanul 2024.

1. nap

A kora reggeli órákban indultunk Hajdúszoboszlóról, egy rövid megálló Berettyóújfaluban és már meg is érkeztünk a határra Ártándra. A határátkelőnél szinte csak mi jelentkeztünk be, így pár perc után folytathattuk utunkat. Ezután az első határon túli megálló következett a Király- hágó. Erdély kapujából a diákok megszemlélhették azt a csodálatos természeti kilátást, ahol az elkövetkezendő napjaikat fogják tölteni. Másfél óra buszút következett és már meg is érkeztünk 12 óra magasságában Tordára. Hosszú lépcsőkön keresztül, termekről- termekre

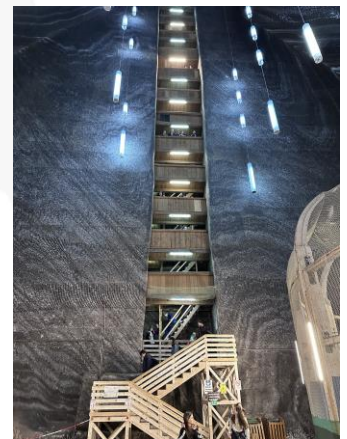

jutottunk végül több emelet mélyre a Tordai sóbánya szívébe. A hűvös idő ellenére a gyerekek végig gyönyörködtek a bánya elképesztő látványában. A hatalmas terek, az érdekes formák, a megvilágítások mind- mind az újdonság erejével hatottak ránk. A helyszín szépsége a legmélyebben fekvő csónakázató pedig magával ragadta a társaságot. Sokan kipróbálták a másik szinten lévő játéklehetőségeket, megnézték a bazárok kínálatát vagy együtt társasozva, beszélgetve töltötték el az időt. Ezt

a helyszín egyedi élményének és nem a térerő hiányának a számlájára íránk. Jó 2 és fél órát tölthettünk el a bányában elzárva a külvilágtól. Ez alatt az időjárás is megváltozott. Lefelé menet még napsütésben hagytuk hátra a parkolót, visszatérve már az esővel áztatott aszfalt fogadott minket. Ez nem szegte kedvünket és tovább mentünk, hogy meghódítsuk a Tordai- hasadékot. Gyalogtúrával, át a kötélhidakon

egészen a hasadék gyomráig túráztunk el. A gyerekek egymást segítették végig a csúszós köveken. Szerencsére az idő kegyes volt hozzánk, mert az eső megvárta amíg visszatértünk a buszunkhoz. Hosszas utazás után az esti órákban érkeztünk meg a Hajnalsillag panzióba, Tibódra. Vendéglátóink a Székelykapuban, népviseletbe öltözve várták fáradt és éhes iskolásainkat.

2. nap

Hosszú nap várt ránk, így korán elindultunk Tibódról. Első megállónk

Benedek Elek- emlékháza volt Kisbaconban.

Minden gyermek hallott már életében legalább egy Benedek Elek mesét, így végig csendben figyelték az előadást, amely az életéről és a házban történt eseményekről szólt. Úgy jártunk- keltünk ott a házban, mint

annak idején maga a nagy mesemondó. Láthattuk íróasztalt, mely mellett végezte

munkáját, melynek gyümölcse mellett nőtték fel generációk gyermekei. Ezután a

napunk Tusnádfürdő mellett folytatódott. A végeláthatatlan erdőn átsétálva megérkeztünk a Szent Anna-tóhoz. A tó tisztasága, a természet illata, mind magába szippantotta a

kirándulókat. Körbe sétáltuk a tavat, megtekintettük a kis kápolnát, közben figyelmesen hallgattuk idegenvezetőnk történeteit, érdekességeit.

A tótól gyalog érkeztünk vissza a parkolóhoz, ahonnan a Mohos tőzezláphoz vezetett az utunk. Itt egy frappáns, jó humorral tűzdelt, az idegenvezetőnk által is alátámasztott igazai székeley idegenvezetésben volt részünk. Mérheterlen csend vett minket körbe, és elképesztő természeti adottságok. A látvány szinte magába szippantotta az embert.

3. nap

A korai ébresztő, majd a finom és bőséges reggeli elfogyasztása után újból buszra szálltunk és elindultunk a következő eseménydús napunkra. első megállunk Zetelakán volt, ahol megtekintettük a gátat. Az útról fantasztikus

látvány fogadott minket. Ahogyan jobbra néztünk az Y alakú víztározót láttuk, balra tekintve pedig udvarhely felé láthattunk el.

A szerpentes utakon keresztül megérkeztünk a Békás- szoroshoz. Számos érdekességet hallhattunk idegenvezetőnkől, aki elmesélte az Oltárkő szakrális jelentőségét, elmesélte, milyen bátorsággal és elánnal másztak a székely hegmászók. Szeles, de remek

időjárás közepette sétálhattunk le a szoros aljába. Nekünk, akik az alföldről érkeztek elképzелhetetlen látványt nyújtottak az égig érő sziklafalak. Ezután utunk a Gyilkos- tó körül folytatódott. Miközben a tó körül túráztunk idegenvezetőnkől megismertük a tavat körbe ölelő mondát, a séta után volt időnk szétnézni a bazársoron, illetve frissen sült lángost és kürtőskalácsot fogyasztani.

4. nap

A negyedik napon Nagygalambfára érkeztünk meg. Az iskola udvarán parkoltunk le az autóbusszal és már az ablakon keresztül éreztük, hogy milyen baráti szeretettel fogadnak minket. Várt minket az iskola vezetése és diákjai.

Ezután Kányádi Sándor házához és sírjához sétáltunk fel. Az odavezető úton már messziről láthattuk, hogy a ház kapujában egy

idős néni várja diákjainkat, akkor a gyerekek még nem sejtették, hogy a nagy költő Kányádi Sándor testvére Róza néni lesz az. A helyi iskola díjnyertes

szavalóitól hallhattunk Kányádi verseket.

Leírhatatlan élmény, ahogyan Kányádi Sándor háza kapujában testvére jelenlétével a helyi gyermekek szavalatában elevenedtek meg az ikonikus sorok. Az udvarban hátra kísért minket Róza néni testvére sírjához. Tanulóink a helyi diákokkal közösen emlékeztek meg a sír fölött. A gyerekek a felnőttekkel közösen megkoszorúzták az emlékhelyet. Elhangzott még

néhány Kányádi vers, azonban amikor Róza néni mesélni kezdett testvére és családja életéről, megfagyott a levegő. A gyerekek megtisztelő csöndben hallgatták Róza néni szavait, majd mikor lehetőségük nyílt rá számos kérdést tettek fel, amit Róza néni készséggel megválaszolt. Az iskolába visszaérve a gyerekek közösen megtekintették az iskolát, közösen tudtak beszélgetni, játszani. A pedagógusok a nevelőiben gyűltek össze. Számos kérdésben úgy tudtunk beszélgetni, mintha régi jó ismerősök lennénk.

Nagygalambfalvát elhagyva továbbutaztunk. A célállomásunk Csíksomlyó volt. Együtt ebédeltünk a kegytemplom szomszédságában található Jakab Antal Tanulmányi- házban. Idegenvezetőnk számos fontos információt mondott el nekünk a templomkertben, majd lehetőségünk volt belülről is megtekinteni a templomot. Szerencsés volt hozzánk ismét az időjárás, így

nagy túrába vágtuk a fejszénket, felsétáltunk a nyereg tetejére, ahol már elkezdtek a készülődéseket a pünkösdi búcsúra. A negyedik nap végére a gyerekek nagyon elfáradtak. A hosszú nap után jól esett nekik a finom, meleg vacsora. Hosszasan beszélgettek még az elmúlt napok élményéről a gyerekek, annak tudatában, hogy holnap az utolsó közös napunkat töltjük Erdélyben.

5. nap

Elérkeztünk kirándulásunk utolsó napjához. A csomagok bepakolása után Farkaslakára érkeztünk, ahol Tamási Áron sírján helyeztünk el emlékkoszorút. Idegenvezetőnk hosszasan mesélt nekünk a nagy székely regényíró életéről, munkásságáról.

Ezután Korondra vezetett utunk, ahol a gyerekek számos emléktárgyat vásároltak maguknak, amik örök emlékül szolgálnak majd az utazásról. Bízunk benne, hogy amikor a későbbiekben ránéznek ezekre a tárgyakra, eszükbe jutnak majd a csodálatos helyszínek, az emberek, a közösen eltöltött idő, Erdély sajátos lelkülete és szellemsége.

Utolsó állomásunk Kolozsvár volt. A „Kincses városban” megtekintettük Mátyás király szülőházát. A Szent Mihály- templomot és Mátyás lovasszobrát. Megtekintettük Szent György szobrát, majd mivel református iskola vagyunk a Farkas utcai református templomot is megtekintettük. Itt tanítványaink elhelyeztek egy emlékkoszorút. Ezután hazafelé vettük az irányt.

Értékelés

Úgy véljük, hogy aki részese volt ennek az utazásnak, az élményekben és máshol nem tapasztalható szellemiséggel gazdagodhatott. A gyerekek találkozhattak a határon túl élő magyarok kedvességével, szeretetével.

A programok sokszínűek voltak. Mindennapjainkat átszötte a történelem, az irodalom és a földrajz. Számos verset, idézet ismertek meg a gyerekek, találkoztak számukra ismerős és ismeretlen életrajzokkal történetekkel. Olyan csodálatos természeti adottságokat láthattak, aminek párja nincs a világon.

Minden nap a szállásunkra vezető hazaúton kvízt rendeztünk az aznap látottakból, tapasztalásokból. Így éreztük mi is, hogy a gyerekek nem csak kirándulni jöttek, hanem élményeket, új ismereteket gyűjteni is. A nap végén szülői csoportokban osztottuk meg a nap történéseit. A rövid összefoglalókat számos képpel egészítettük ki, hogy a szülők is betekintést nyerjenek az utazásunkba.

A kirándulás kiváló alkalmat nyújtott, hogy a tanulókkal beszélgessünk, magukról, érzéseikről, magyarságtudatukról. Napról- napra jobban érdeklődtek, idegenvezetőnket hétköznapi dolgokról is kérdezték.

A tanulók szülei is többször megfogalmazták hálájuk és köszönetüket, hogy gyermekeik ilyen szép élményekben részesülhettek. A kirándulás utáni osztályfőnöki órákon élménybeszámolókat hallhattunk, közösen tekintettük meg a fényképeket és videófelvételeket, amik az utazás során készültek. Az iskola paravánjain néhány igazán jól sikerült képet is elhelyeztünk, amit az alsóbb éves diákok nagy várakozással tekintettek meg. Többen kérdezték, hogy ők is elmehetnek-e majd Erdélybe az iskolával.

Ebben a tanévben a nemzeti összetartozás napja a kirándulás utána időszakra esett.

Csatlakoztunk Szarka Tamás felhívásához és együtt énekeltük az Összefogás dalát-egy szívvel, egy lélekkel-magyarul.

Módosítás:

A hétfői napra tervezett kolozsvári városnézést a várható rossz, esős időjárás miatt felcseréltük a pénteki nap programjával. Ez jó döntésnek bizonyult, mert hétfőn csak addig esett Tordán amíg a sóbányában voltunk, pénteken pedig napsütéses, száraz időben tudtuk megtekinteni Kolozsvár szépségét. A mini Erdélypark nyitvatartása késői nyitás és korai zárás miatt kedvezőtlenül befolyásolta volna más, számunkra fontosabbnak ítélt programot és helyszínt, így a park meglátogatása elmaradt.

Köszönjük a lehetőséget, a Magyar Kormány támogatását, hogy tanulóink részesei lehettek ebben a tanévben is a felejthetetlen élményeknek, megtapasztalhatták az összetartozás élményét.